

Објашњавајући, превасходно верским лаицима, своје схватање оне контроверзне реченице из "Јеванђеља по Матеју" ("Који љуби оца или матер већма него мене, није мене достојан; и који љуби сина или кћер већма него мене, није мене достојан."), свети владика Николај посредно је признао да пуни смисао ове поруке, на крају крајева, могу да докуче само искрени и посвећени верници.

"Овако чудне речи може ти рећи само Онај, који има више заслуге за твој живот, него ли твој земаљски отац и мајка. Овако се усуђује говорити једино Онај, који те више љуби него што те љубе отац и мајка. Онај који љуби и твога сина и твоју кћер више него што их ти можеш љубити. Отац и мајка родили су те само за овај тренутни живот, а Он те рађа за вечни живот; отац и мајка родили су те за муку и понижење, а Он те рађа за вечну радост и вечну славу. И још, отац и мајка узимају од Њега па дају теби. Отац и мајка спремају ти храну, а Он ти даје дисање. Шта је важније - храна или дисање? Отац и мајка кроје ти одело, а Он ти је скројио срце. Шта је неопходније одело или срце? Он те је довео у овај свет, отац и мајка су капија, кроз коју те је увео. Ко је заслужнији - онај који те води у неки град или капија, кроз коју улазиш у град?..." - говорио је и писао епископ Николај.

Овог вечног питања - може ли се, заиста, ико волети више од рођене деце и родитеља (?) - присетих се јуче док сам, не верујући да пише то што пише, неколико пута читао "вест за несвест" да ће се будућа листа напредњака звати - "Александар Вучић - за нашу децу"!?

Пошто сам, паралелно, на Јавној (медијској) кући пратио директан пренос парламентарног заседања, где је свако обраћање напредних народних посланика почињало и завршавало се редом монолога, рецитације и заклетве Најдостојнијем међу нама који је, тако верглају Напредни, заслужан за све и свја добро на овоме свету - учини ми се да ми је, однекле, познат шаблон на коме се заснивају ове скуштинске "Молитве Врховнику".

